

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/4116/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121568203
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121568203.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35792752, právne zastúp.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, proti povinným: 1/ FREECON s.r.o., so sídlom Bitúnková 13, 940 01 Nové Zámky, IČO: 47689242, 2/ A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., právne zastúp.: JUDr. Tatiana Jánošíková, advokát so sídlom Rooseveltova 6, 040 01 Košice, o vymoženie pohľadávky vo výške 12.726,45 Eur s príslušenstvom a trovami exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ľubomír Pekár, so sídlom exekútorského úradu P. Pázmaňa 49/3, 927 01 Šaľa pod sp.zn. 130EX 44/22, návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/4116/2021 zo dňa 10. júna 2022, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/4116/2021 zo dňa 10. júna 2022 **z a m i e t a**.
- II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** voči povinnému 2/ nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o sťažnosti vo výške 186,24 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Dňa 10.06.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 21Ek/4116/2021, ktorým vo výroku I. zamietol návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), a vo výroku II. priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie v celkovej výške 372,48 Eur.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 15.12.2021 domáhal od povinných 1/ a 2/ vymoženiu pohľadávky vo výške 12.726,45 Eur s príslušenstvom na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom v Bratislave, sp. zn. 13/11/20 zo dňa 16.02.2021, ktorý sa stal vykonateľným dňa 07.04.2021 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 05.01.2022 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi so sídlom exekútorského úradu v Šali, ktorý predmetnú exekúciu vedie pod č. exekúcie 130EX 44/22. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zo dňa 24.02.2022.
3. Povinný v podanom návrhu namietal skutočnosti súvisiace s rozhodcovským konaním a rozhodcovskou doložkou k úverovej zmluve, najmä tvrdil, že rozhodcovský súd nemal právomoc konať, pričom zároveň namietal neplatnosť a nezákonnosť rozhodcovskej zmluvy. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie pristúpil vyšší súdny úradník k preskúmaniu oprávnenosti a dôvodnosti

začatia exekúcie ku dňu začatia exekučného konania, t.j. momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Uviedol, že pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V prejednávanom prípade bolo vyhodnotené, že sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, keď exekučným titulom nie je rozhodcovský rozsudok na podklade spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý by sa v exekučnom konaní vzťahovala osobitná ochrana, a preto súd nie je oprávnený preskúmať rozhodcovský rozsudok, vrátane rozhodcovskej zmluvy (resp. doložky), nie je ani oprávnený skúmať doručovanie dokumentov rozhodcovským súdom, či aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu. Súd je rozhodcovským rozsudkom v celom rozsahu viazaný. Vyšší súdny úradník dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo/9/2012, podľa ktorého exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu, a teda ani platnosť resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Ďalej poukázal na súčasnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, ktorá sa prikláňa k názoru, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať v nespotebiteľských veciach právomoc rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (napr. II. ÚS 300/2018, II. ÚS 22/2020, II. ÚS 298/2020, II. ÚS 63/2019, I. ÚS 265/2020, IV. ÚS 139/2021 z 13.07.2021, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle ZoRK iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 ZoRK, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK). Vyšší súdny úradník sa ďalej zaoberal aj doručovaním písomností povinnému 2/ v priebehu rozhodcovského konania, pričom konštatoval, že rozhodcovský súd listiny doručoval povinnému 2/ do vlastných rúk na adresu uvedenú v zmluve (a taktiež adresu evidovanú v registri obyvateľov). Zásielka sa však vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, teda povinný 2/ si neprevzal zásielku ani v dodatočnej lehote počas jej uloženia na pošte. Rozhodcovský súd teda nemal dôvod na ďalšie šetrenie a zisťovanie adresy povinného 2/, ako by to bolo v prípade, keby sa zásielka vrátila s odkazom „adresát neznámy“. Záverom dodal, že sa nezaoberal námietkou povinného 2/ ohľadom hmotno-právnej stránky rozhodcovského rozsudku, nakoľko toto mal povinný 2/ namietkať v základnom konaní, kde mohol uviesť všetky skutočnosti týkajúce sa zmluvných pokút a ostatných nárokov, ktoré sú podľa jeho názoru v rozpore s právom. Keďže povinný 2/ vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, súd jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný. Zároveň rozhodol o uplatnenej náhrade trov právneho zastúpenia oprávneného vo vzťahu k podanému návrhu na zastavenie exekúcie tak, že na ich náhradu vo výške 372,48 Eur (vrátane DPH) zaviazal povinného 2/, pričom tieto budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti vydaného uznesenia.

4. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnenému zástupcovi povinného 2/ doručené dňa 18.06.2022, podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť.

5. V podanej sťažnosti povinný 2/ žiadal zastaviť exekúciu, nakoľko exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok v hrubom rozpore s úverovou zmluvou, dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku (napriek čerpaniu úveru v sume 6.000 Eur bola priznaná pohľadávka v sume 12.726,46 Eur, t.j. viac ako 2 násobok sumy poskytnutého úveru). Povinný v sťažnosti opakovane namietal nezákonnosť priznaných úrokov a zmluvnej pokuty, ktorú rozhodcovský súd napriek svojej kompetencii nemožerovoval, pričom úplne ignoroval požiadavku primeranosti zmluvnej pokuty a spravodlivosti súdneho rozhodnutia. Povinný 2/ uviedol, že pri uzatváraní úverovej zmluvy bol v neporovnateľne horšej hospodárskej pozícii ako oprávnený, keďže povinný nemal 6.000 Eur na zariadenie kancelárie a musel si tieto požiť. Za daných podmienok sankcionovať povinného ešte uplatňovaním zmluvnej pokuty 0,1 % denne počítanej dokonca zo sumy budúcich úrokov je podľa názoru povinného 2/ v hrubom rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku. Povinný 2/ ďalej v podanej sťažnosti nesúhlasil so záverom, že exekučný súd nemôže preskúmať exekučný titul v prípade, ak je tento celkom zjavne v rozpore s dobrými mravmi, nesleduje ako primárny cieľ uspokojenie spravodlivého nároku oprávneného, ale je vyslovene prostriedkom úžery voči osobe povinnej. Odmietnutie preskúmania zákonnosti exekučného titulu v tomto prípade je porušením práva povinného na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a zároveň výkon exekúcie na základe uvedeného úžernického exekučného titulu je porušením práva povinného vlastniť majetok. Poukázal pritom na Nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1. apríla 2019, sp. zn. II. ÚS 3194/18 týkajúci

sa priznania úroku z omeškania v neústavnej výške, ktorý je podľa názoru povinného 2/ aplikovateľný aj na prejednávaný prípad. S poukazom na uvedené žiadal, aby súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že exekúciu zastaví v celom rozsahu a prizná povinnému 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Právny zástupca oprávneného sa k podanej sťažnosti povinného 2/ vyjadril tak, že s tvrdeniami povinného nesúhlasí a napadnuté rozhodnutie súdu považuje za vecne správne. Oprávnený zdôraznil, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Podľa názoru oprávneného povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Povinný mal možnosť podať opravný prostriedok v základnom konaní a vyjadriť sa k žalovanému nároku po stránke skutkovej i právnej. Povinný však možnosť namietať tieto dôvody v základnom konaní nevyužil v konaní bol nečinný a k žalobe sa nevyjadril. Zároveň nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a to napriek poučeniu o tejto možnosti v rozhodcovskom rozsudku. Učinil tak až v exekučnom konaní, čo oprávnený dôvodne považuje za účelové konanie povinného. Povinný sám svojou nečinnosťou zmaril svoje právo vyjadriť sa v rozhodcovskom konaní. Oprávnený sa stotožnil so záverom exekučného súdu, že nie je v tomto prípade oprávnený skúmať platnosť resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhol súdu, aby sťažnosť proti napadnutému uzneseniu zamietol a oprávnenému priznal náhradu trov konania vo výške 186,24 Eur vrátane DPH.

7. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka sudca prvej inštancie vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného 2/ nemožno považovať za dôvodnú.

15. Nosným argumentom povinného 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie a v sťažnosti je tvrdenie, že rozhodcovský súd pri vydávaní exekučného titulu nepreskúmal neprijateľné podmienky v úverovej zmluve a priznal oprávnenému nárok na plnenie v rozpore s hmotným právom, čím sa de facto povinný 2/ domáha ochrany poskytovanej v rámci režimu spotrebiteľského práva. Od tohto povinný 2/ ďalej

odvodzuje následnú argumentáciu a dôvody návrhu na zastavenie exekúcie. Z obsahu zabezpečenej zmluvnej dokumentácie však súdu jednoznačne vyplýva, že úver bol prioritne poskytnutý povinnému 1/ ako podnikateľovi a povinný 2/ je v zmluve označený len ako spoludlžník, pričom povinný 1/ už v Žiadosti o poskytnutie úveru uvádzal, že sa jedná o peňažné prostriedky poskytnuté na účel zariadenia novej kancelárie. Čiže argumentáciu povinného 2/, v ktorej sa dožaduje práv týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, súd nemôže akceptovať. O spotrebiteľský vzťah sa totižto jedná ak je zmluva uzatvorená medzi dodávateľom so spotrebiteľom. Pričom spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Rovnako je nutné uviesť, že aj v prípade zabezpečenia splnenia úveru fyzickou osobou nie je možné vyhodnotiť ako zmenu právneho vzťahu z obchodno-právneho na spotrebiteľský len z toho dôvodu, že toto zabezpečenie bolo poskytnuté zo strany fyzickej osoby. Zabezpečovacie prostriedky sú akcesorické a teda sa vzťahujú na hlavný záväzok. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by sa povinný 1/ alebo 2/ v základnom konaní bránili dostupnými prostriedkami. Rovnako nebolo preukázané, že by bola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd teda predmetný návrh na zastavenie exekúcie musí zamietnuť, pretože namietané skutočnosti nemôžu byť zohľadnené exekučným súdom z dôvodu, že sa jedná o skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a všetky sa vzťahujú k hlavnému argumentu - a to k charakteru zmluvného vzťahu ako spotrebiteľskému.

16. Nad rámec odôvodnenia uvedeného v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka sudca prvej inštancie uvádza že v otázke právomoci exekučného súdu posudzovať v nespotebiteľských rozhodcovských konaniach bola právomoc rozhodcovských súdov Ústavným súdom SR značne oklieštená (viď. napr. - IV. ÚS 22/2020 z 13.05.2020, IV. ÚS 195/2023 z 30.03.2023). Bolo ustálené, že v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty. Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nespotebiteľských veciach vylučuje skúmania právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre reflektoval okrem iného na zmenu právnej úpravy od 1. januára 2015, keď nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Oddelením zákonnej úpravy nespotebiteľského a spotrebiteľského rozhodcovského konania, ku ktorému došlo zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, sa markantným spôsobom zvýraznil rozdiel oboch týchto konaní spočívajúci predovšetkým vo zvýšenej ochrane spotrebiteľa ako „slabšej strany“ v rámci zmluvného vzťahu a nadväzujúceho rozhodcovského konania. V inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní však je potrebné vychádzať z aplikácie právneho názoru o nemožnosti preskúmať právomoc rozhodcovského súdu exekučným súdom v exekučnom konaní, čo správne konštatoval aj vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení.

17. Z exekučného spisu nevyplýva a stranami nebolo tvrdené, že by došlo k uplatneniu práv povinného formou podania námietok nedostatku právomoci rozhodcovského súdu (§ 21 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní) a ani k podaniu žaloby o zrušenie rozhodcovského súdu (§ 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní). Z tohto dôvodu sudca prvej inštancie musí akceptovať predložený rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, a teda môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré by vznikli po jeho vydaní a mali za následok zastavenie exekúcie. Rovnako je sudca viazaný zisteniami, ktoré urobil rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní, ktorými sú napr. o jeho priebeh, výška priznaného nároku. Rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Nadobudnutím jeho vykonateľnosti sa stáva exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. A teda je uplatniteľným na vymáhanie v prípade, že nedôjde po jeho vydaní zo strany povinnej osoby k jeho splneniu.

18. Už vyšší súdny úradník skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinní povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnili. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný 2/ v podanom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti

odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

19. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

20. K ďalším tvrdeniam povinného 2/ a v súvislosti s prejavom jeho nespokojnosti s rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca prvej inštancie vyhodnotil, že sťažnosť podaná povinným 2/ nebola spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom, preto s poukazom na ustanovenie § 250 ods. 1 CSP rozhodol tak, že sťažnosť povinného 2/ ako nedôvodnú zamietol.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199e veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

25. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení zo dňa 07.07.2022 uplatnil nárok na náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti povinného, a to v celkovej výške 186,24 Eur (1 úkon právnej služby 143,57 Eur + 11,63 Eur za režijný paušál pre rok 2022 + 20% DPH). Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trov v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu za vyjadrenie k sťažnosti povinného 2/ proti rozhodnutiu, ktorým bol jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného budú vymáhané od povinného 2/ na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici dňa 16. januára 2024

JUDr. Katarína Zdechovanová
sudkyňa